

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 12. Cogites te laborantem in remigando, à Deo fixis oculis spectari; hoc quoque lob requirebat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

sem istam perduxit. Fili mi, animose, ut vero tibi, nec animus nec vires deficiant. *Peto te Nate, ut afficiam ad celum* Surfum tolle oculos: te videntem contemplare, & quam tibi præparet coronam, choros Angelorum qui tibi dant a'as, illud regnum, quod suo tempore te expectat excipiendam. Hoc D Pau. dixit. *Id enim quod in presenti est momentaneum, & esse tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis.* Premit te paupertas, quando te ad extrema cogit: ad angustias ignominia te redigit, qua te propinquus infamat; vehementer urget appetitus. *His motibus violentus: attamen hoc consideres, hæc esse momentanea, tribulatio & infamia cito finem accipient, definet persecutio: omnia ut aer, leuia sunt, & per hæc dignus æternæ coronæ præpararis.* Secundum hæc, ait, oculos ad cælos attolle medio in certamine constitutus: *Non contemplantibus nobis, quæ videntur, sed quæ non videntur.* O vti nam, tu puella, angustis circumcincta, mentis oculos attolleret, nec ad ea reflecteret, quæ oculis carnis tibi promittit alter, sed quæ tibi de cælis offert Deus, qui inde, te hic cernit præstantem. O vti nam, quoties te in honoris tui defensionem ira commouet immoderatio, animæ attolleret oculos, non hanc contemplando ignominiam, quam corporis oculi continentur, sed eam, quam tibi Deus pollicetur gloriam æternam. O vti nam tu quoque lectulo decubans infirmus doloribus tuis acerrime prouocatus, hoc mente reuolueres te factum Dei spectaculum, qui vti que lynceis oculis attendit, quam dextere verbera recipias clypeo patientiæ: Tu quoque Cædro pauperior, vti nam perpenderes, totius cæli in te defixos oculos, ut videant quam in legis Dei obseruatione perseverans, & in Dei misericordia tota nitaris fiducia.

§. 12. Cogites te hab. tantem in remigando, & Deo fixis oculis spectari, hoc quoque Iob requireret.

37 **A**lludere cenfeo Apostolum ad id, de quo Deus Dauidem præmonebat, & ad consilium quod illi dabat: erat vndique Dauid tribulationibus & inimicis circumvallatus: cor eius decumanis fluctibus conturbatum, ad Deum remedium postulans confugit, verbis tenacioribus & ejaculatoria oratione. *Tu es refugium meum a tribulatione mea, qua circumdedit me: exultatio mea, & que me a circumdantibus me-*

Tu, Domine, defensio mea, quocirca fluctibus, & turbationibus circumdatus, ad te recurro, gaudium meum, gloria mea, succurre mihi, nullum mihi superest remedium: num illi Deus dexteram porrexit? porrexit, at quomodo? Non illi Deus abstulit labores, non enim hoc modo succurrit Deus electis suis; etenim si hos eis liberaret, magna eos meritorum priuaret occasione. Non est auxiliatus Deus D. Paulo, ei auferendo infirmitatem, qua grauitur urgebatur, hoc enim foret ei partem demere coronæ suæ: nec Danieli eum de lacu leonum eripiendo, hoc enim fuisset, si magnam partem gloriæ suæ adimere. Accurrit autem Dauid proprio sibi remedio, nimirum, docet eum, quid ipsi sit agendum, ut hæc tribulationes & calamitates cedant in eius profectum, nec tantum, non sint ad eius interitum quin potius ad summam eius gloriæ: vnde sic Dauidi respondet: *Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hæc qua gradieris, firmabo super te oculos meos.* Ut adiutrice gratia mea, victor euadas gloriosus. Hoc notatum velim, qua hora calamitatibus obrutus ingemueris: *Firmabo super te oculos meos.* Audit Dauid hanc lectionem, & continuo ad nos conuersus ait: *Nolite fieri, sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.* Tribulationibus & calamitatibus afflicti; *Nolite fieri &c.*

Quam dolendum est, videre plurimos pati tribulationes, sicut irrationabilia pecora: febribus æstuant, egestate, necessitate, persecutionibus atteruntur; at velut equus & mulus: *Quibus non est intellectus*: qui non attendunt, quid hoc? ad quid me Deus hæc visitat aduersitate? quid inde possum colligere? Hanc ob causam clamabat D. Petr. *Nemo autem vestrum patiatur, ut homicida, aut fur, aut maledicus, aut alienorum appetitor, si autem ut Christianus non erubescat.* Christianus ille est, qui fidem Quid cohabet q. d. In aduersitatibus vestris, recurrite girandum ad fidem vestram, considerate, hoc effeculparum in tribulationibus vestrarum purgatorium, gloriæ causam, frustrationem superbiæ, & si patienter toleraueritis, dispositionem proximam ad gloriam. Quis non tui misereatur: cum quoties tibi verbis dicitur obreftatorium, aut te lædunt maleuolabile commoueris, ut equus & mulus, fuisse percussus, nec dicas cum Dauide. *Dominus præcepit ei, ut malediceret Dauid &c.* Si forte respiciat Dominus, afflictionem meam, & reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodie. *Na.* Quando strato decumbis infirmus, aut fame torqueris, hoc vnum agis, conquereris velut brutum, & queris vbi cibum inuenias;

A a 1 No.

Nolite fieri, sicut equus &c. Ostende te Christianum, ait D. Pet. ex Deo addiscere, qui tibi assueverat, quando te adversa premit valetudo, quod si met super te oculos suos: patientiam tuam spectat, fortitudinem, constantiam, gressus tuos dinumerat, nec quidquam agis, quod non curiosus attendat. *Firmabo super te oculos meos* Nota verbum (*firmabo*) quasi affixos clavo: ne timeas me illos dessecturum, si sis talis, qualem te convenit esse.

38 Caelestem admiror visionem, qua Zacharias Christum vidit in signa lapidis, septem oculis illustis; *Super lapidem unum septem oculis*: Significat septenarius numerus universitatem: q. d. erat lapis circumquaque oculus, factus oculus

Zach. 9. 1. valde conformiter ei quod idem propheta ait: *Dominus est oculus hominis, & omnium tribuum Israel: alii legunt: Dominus est oculus hominis, & universa carnis.* Quod primo significat cum D. Aug. licet de omnibus curam agat Deus, nihilominus ita de unoquoque est sollicitus, ac si ille solus esset: secundo, quod Deus totus est oculus, ut hominem intueatur. Porro dicit oculos desigi in petram. Quia do sculpis imaginem in petra, quae oculos habeat ad unam partem conversos, ut mater ad filium, ne veraris quod illos detorqueat, aut aueriat: cum sint enim sculpti in petra, sunt immobiles. Hoc voluit indicare Deus. *Firmabo super te oculos meos.* Quando cum adversario decertas, te febris adurit, persecutio, tentatio, paupertas, fames: hoc te solent, Deus te spectat, nec est Deus caecus, qui oculos non habet, quibus te videat pro eius honore decertantem, quod si Regis oculus animos det militi, quos tibi non dabit an mos supermi Regis oculus, cum tibi persuadeas, Deum super te oculos suos firmare, & indefinenter cernere quam pugnes animosus, quam decertes invidius, quam patenter fr. as iniurias?

Hac eadem consideratione in eadit Deus fiduciam nostram confortare. Si te conspiciat, qui pater tuus est, fieri potest, credas te ab eo defendendum ut peras? Si te spectet amicus aut miles certus & foris, qui dissidis, cum manum suam retracturum? Quando puerulus aut in ignem aut in praeruptum cadit, si pater non videat, de auxilio desperat, si vero pater aut mater videat, securus est. Etiam ipsa ancilla Abraham Agar, dum vidit infantem siti deficientem, penuria aquae in deserto: sub arboris umbra filium deliquit, & retrocedens ait: *Non videro morientem puerum.* Nulla enim materna videtur, videret sustinent puerum morientem;

Gen. 22. 16.

quid illa age et, si morienti possit succurrere, leuare sitim, aquam potrigere, quae deficiat. Hac se ratione sancti suis in adversitatibus consolantur: Deus Pater noster est, nos intuetur: *Vidisti Domine.* ait pius Rex Ezechias: *Idem inter malleum & incidendum.* Hoc propheta- tas reddebat securos, in quorum ore commune, erat: *Dominus in cuius conspectu fio.* Hoc tuas concludebat querimonias Iob vicerofus, *Oculi tui Iob. 7. 11. in me, & non subsistam.* Exorsus erat his verbis: *Militia est vita hominis super terram, & sicut dies mercenarij, dies eius.* Quasi dicat: Eia Domine, iam rogi, cur me hoc in mundi cladio stateris, nimirum, ut cum hoste confisgam, & merear praemium seu coronam. Quid igitur requiris, o Iob? Domine, *Oculi tui in me:* si me aspicias hoc mihi dabis animos, dabis vires, fiduciam confortabis, qua fretus, mihi persuasero, me a te, quem habeo amicum, nullatenus deserendum; si vero hoc non praestiteris, si claufuris oculos aut auerteris: *Non subsistam.* Vires mihi non suppetent, ut pedibus subsistam, totus corruam & victus prostrata: inglorius. Et ob hanc causam, caditis vos, cado ego, cadimur & omnes: quia non attendimus: quod Deus nos intueatur, & visus eius vires det praerantibus. *Pulchriores sunt oculi eius vino.* Numquam vidi oculos, ut vinum, nec aprē censetur venire, ut eorum pulchritudo vino comparatur. Si dixisset, pulchriores sunt syderibus, gemmis, sole, recte quidem. Sed optime tamen: vinum enim exhilarat, & confortat cor hominis, vires dat & animos. Hoc praestant Dei oculi, sicut qui patitur animi deliquium, haussit vino adfectus redit, cor eius confortatur, ita Christianum in adversitatibus angustiatum confortabit, dabit animos, si sursum oculos tollat, si mente consideret quod Deus lynceis cum oculis intueatur, aditans erectus ut ei ferat auxilium & solamen in tempestate, constantiam cororet & patientiam.

§. 13. *Prævidit Iob ad hinc duobus mille annis Christum in ambulante super mare, qui nobis promittit, quod liberaturus accurret, dum nobis expedit.*

Premisit Christus Apostolos laborare in remigando, usque ad quartam vigiliam noctis, id est circa tertiam diei matutinam, & quando jam eis vires deficere videbantur, & auxilio despondebant, adit: *Veni ad illi ambulans*